

lige derved, at Lodtrækning gjør Udslaget; saa gaar det heldigt for den ene Gruppe den ene Gang, for den anden den anden Gang osv., og saa ender det efter al Sandsynlighed med, naar et vist stort Antal Tilfælde har fundet Sted, at alle lige mange Gange have faaet heldige Lodder og alle lige mange Gange uheldige Lodder; det er altsaa fuldstændig lige.

Det er blevet anført, at den Valgmethodode, som det ærede Medlem opstiller, har nogen Fordel fremfor det, jeg har tilladt mig at fremsætte, nemlig at det med det samme er afgjort, i hvilken Orden Udvalgsmedlemmerne blive valgte. Det maa jeg imidlertid tilstaa, at jeg ikke kan se, der er nogen Fordel ved; thi enten jeg bliver valgt som Nr. 1 eller Nr. 2, eller jeg i et Udvalg paa 11 Medlemmer bliver valgt som Nr. 10 eller 11, er fuldstændig ligegyldigt. Jeg har faaet i og udenfor Udvalget attesterat de samme Rettigheder, der er ikke Spor af nogen som helst Grund til at anse det for at være af Betydning, enten jeg faar den ene eller den anden Plads. Skulde der endelig være Tale om Noget, skulde det være, at det indenfor Gruppen var en Værd at blive opstillet som den første; men det kan jo ste lige godt, hvis der endelig skal være Tale om nogen Rangforordning. Der er kun eet Tilfælde, hvor det kunde have Betydning, hvem der maa betragtes som det først valgte Medlem, nemlig naar et Udvalg skal konstituere sig; thi da paahviler det ifølge Forretningsordenens § 9 det paagjældende Medlem at samle Udvalget og faae det i Stand, hvad enten man nu betragter det som en Byrde eller som en Ret. I den Henseende har jeg derfor tilladt mig at stille et Forslag, som gaar ud paa, at den største Gruppens første Medlem skal betragtes som først valgt. Det har jeg gjort ganske simpelt af den Grund, at det under den Valgmaade, vi have nu, er sandsynligt, at vedkommende Medlem bliver først valgt; det er ikke givet, men Sandsynligheden er der. Efter det Valgprincip, som er foreslaaet af det ærede Medlem, er det ligefrem givet, at den største Gruppe vil faae det første Medlem; og er den største Gruppe saa stor, at den er mere end dobbelt saa stor som den følgende, vil den ogsaa faae det andet Medlem, og først den følgende Gruppe faar det tredje Medlem. En skal jo have den Forretning, og det er derfor naturligt at paalægge det til den, som under andre Valgmetoder under de bestaaende Forhold vilde være Manden, som skulde gjøre det.

Dermed har jeg altsaa begrundet det af mig stillede Forslag, og jeg skal ikke ud-

tale mig videre om det paa dette Stadium. Men med Hensyn til Afstemningen er jeg noget i Tvivl om, i hvilken Orden Formanden vil lade disse Forslag afstemme. Et Forslag under Nr. 1 afstemmes først, er en given Sag, men jeg er ikke paa det Rense med, om Formanden vil lade afstemme Nr. 2 eller Nr. 3 først. Jeg antager, at Formanden først vil lade afstemme Nr. 3 som det, der er mest afvigende fra Hovedforslaget, men jeg ønskede gjerne en Udtalelse derom, da jeg vil høre nogle Bemærkninger, i hvilke jeg netop maa tage Hensyn til, hvilket af Forslagene der først skal afstemmes.

Formanden (Høgskbro): Da Forslaget under Nr. 3 er stillet som Vndringsforslag til det oprindelige Forslag, antager jeg, at det som det, der ligger længst borte derfra, maa afstemmes først. Derimod tog det ærede Medlem fejl, naar han mente, at Nr. 1 skulde afstemmes først; da det hører til et andet Vndringsforslag, tror jeg, det maa afstemmes sammen med dette andet Vndringsforslag. Ordenen bliver altsaa først Nr. 3, dernæst Nr. 1 og derefter Nr. 2.

Gad: Det er forsaavidt det Samme, naar Nr. 1 kommer for, thi under hvilket som helst Forhold opfordrer jeg dem, der ville stemme med mig, til at stemme for Nr. 1. Da det nu er afgjort, hvad jeg og saa antog vilde blive Tilfældet, at det af mig stillede Forslag under Nr. 3 vil komme først til Afstemning før Nr. 2, vil jeg tillade mig at opfordre dem, der ville stemme med mig, til at stemme for mit Forslag. Men naar vi saa komme til Forslag under Nr. 2, vil jeg, forudsat at Nr. 3 ikke bliver vedtaget, opfordre dem, som ville følge mig, til at afholde sig fra at stemme. Det er ikke min Mening, at man skal stemme derimod, idet jeg nemlig indrømmer, at det er forholdsviis en Forbedring af det Bestaaende. Jeg ønsker altsaa ikke, at man skal stemme imod det; men paa den anden Side ønsker jeg heller ikke, at man skal stemme for det, fordi jeg ikke ønsker, at de, der have den samme Opfattelse som jeg, skulle paatage sig Ansvaret for et Forslag, der efter min Mening giver en Begyntigelse til Flertallet, som ikke er heldig. Naar man altsaa lader være at stemme for det, har man ikke noget Ansvar i den Retning; man har Lov til at forbeholde sig sin Anskuelse, at der burde finde fuld Lighed Sted. Jeg skal indskrænke mig hertil, indtil jeg har hørt, hvad der yderligere bliver sagt.